

XV.

Forslag til Lov

om

kommunale Dyrtidsforanstaltninger.

(Fremsat i Folketinget den 20. Oktober 1919 af Indenrigsminister *Rode*).

§ 1.

Gyldigheden af Bestemmelserne i §§ 3—16 i Lov Nr. 370 af 13. Juli 1918 om Stats- og kommunale Dyrtidsforanstaltninger (Dyrtidsloven) forlænges indtil 31. Marts 1920.

Det i nævnte Lovs § 3, 2det Stykke, ommeldte Maksimumsbeløb fastsættes i Tidsrummet fra 1. November 1919 til 31. Marts 1920 til 2 Kr. 40 Øre pr. Indbygger, beregnet i Henhold til det den 10. September 1918 afholdte Mandtal.

Det Beløb, som i Henhold til fornævnte Lovs § 4 med Indenrigsministerens Samtykke kan anvendes til yderligere Foranstaltninger af den i Lovens § 3 omhandlede Art, kan for Tidsrummet fra 1. November 1919 til 31. Marts 1920 ikke overstige 1 Kr. 20 Øre pr. Indbygger, hvoraf Kommunerne udreder to Trediedele. Under særlige Omstændigheder kan Indenrigsministeren tillade, at der af en Kommune anvendes yderligere Beløb til Dyrtidsforanstaltninger; for saadanne Beløb ydes ikke Statsrefusion, men Kommunens Udgifter hertil kan dækkes ved Tillægsskat.

For Kommunernes Udgifter ifølge Lov Nr. 190 af 1. April 1919, Lov Nr. 363 af 30. Juni 1919 og nærværende Lov aflægges samlet Regnskab i Overensstemmelse med Reglerne i Dyrtidsloven af 13. Juli 1918.

§ 2.

Saaframt en Kommune ikke har anvendt de ifølge Lov Nr. 190 af 1. April 1919 §§ 2—3 og Lov Nr. 363 af 30. Juni 1919 § 2, jfr. § 1, til Raadighed stillede Beløb inden 1. November 1919, er Kommunerne berettigede til at anvende de tiloversblevne Beløb i Tiden indtil 31. Marts 1920.

§ 3.

Til Dækning af Kommunernes Udgifter ifølge nærværende Lov samt af de i Lov Nr. 363 af 30. Juni 1919 § 4 omhandlede Udgifter kan Tillægsskat udskrives i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Dyrtidsloven af 13. Juli 1918, jfr. fornævnte Lovs § 4, saaledes at Skatten udskrives for Skatteaaret 1919—20 — for Københavns